

Περὶ τῆς διαθέτιδος καὶ περὶ τῶν ἄλλων πραγματικῶν καὶ γεννωμένων διαφορῶν ἐκ τῆς διαθήκης ταύτης νομικῶν ζητημάτων βλέπε 101.

Πάντως ἐκ τῆς διαθήκης ταύτης πιστοποιεῖται τὸ ἐπανειλημμένως τονισθέν, ὅτι δηλ. εἰς τὸ ἐλληνικὸν δίκαιον, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ ρωμαϊκόν, δὲν ἀπηρεῖτο ἡ ἔνστασις κληρονόμου, ἵνα ἡ διαθήκη εἶναι ἰσχυρά· κληρονόμος κατ' αὐτὸ ἐθεωρεῖτο πᾶς λαμβάνων τι ἐκ τῆς κληρονομίας (1, 101 κ.τ.λ.). Φαίνεται δὲ ὅτι πᾶν ὅ,τι ἀπομένει μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δύο χιλιάδων γροσίων, τῶν καταλειπομένων εἰς ψυχικά, καὶ ἑτέρων 4,350, ἅτινα καταλείπει εἰς τὰ τέκνα τοῦ ἀδελφοῦ της σιῶρ Γιαννάκη, τῆς ἀδελφῆς της Κιουρᾶς, τοῦ ἀδελφοῦ της Ἀποστολάκη καὶ τῆς θυγατρὸς της, καθὼς καὶ τῆς ὑπηρετρίας της Χρουσίνας, περιέρχεται εἰς τὴν (θετὴν) θυγατέρα της Μαρίαν, συμφώνως ἄλλως τε καὶ πρὸς τὴν διάταξιν τῶν στίχων 47 - 48. Ἐκτελεστῆς τῆς διαθήκης ὁρίζεται ὁ ἀδελφός της Γιαννάκης Μπάος, ἐντεταλμένος τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων αὐτῆς, ἰδίως δὲ τῶν κληροδοτημάτων (στίχ. 46-47).

Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ ἀποστολῇ τοῦ ὁ ἐπίτροπος εἶναι περιβεβλημένος τὰς ἀρμοδιότητας, αἵτινες πιστοποιοῦνται ὡς ἀπονεμόμεναι αὐτῷ διὰ τῆς πείρας LIV, 10 καὶ περὶ ὧν βλέπε K. E. ZACHARIAE VON LINGENTHAL, *Geschichte des griechisch-römischen Rechts*, 2^e Aufl., Berlin, 1892, σελ. 163. Βλέπε ἐπίσης Α. ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΥ, Ἐκτελεστὰι τῶν διαθηκῶν, Ἀθῆναι 1911, σελ. 56, 62 (εἰς τὴν ἀποστολὴν).

1

† ὁ Σίφνου Καλλίνικος ἐπιβεβαίωσεν

2 † ἀνγκαλὰ καὶ ἡ εὐγενεστάτῃ ἀρχόντισσᾳ καμαράσαινᾳ κυρίᾳ μαρίᾳ τὰ ἔκαμε ὡς νουνεχῆς

3 καὶ φρόνιμῃ διαθήκῃ γεγραμμένη δι' ἐμοῦ τοῦ πνευματικοῦ αὐτῆς πατρὸς εἰς τοὺς χιλίους ὀκτα-

4 κοσίους ἑνδεκα φευρουαρίου δέκα, διορίζουσα οἰκειοθελῶς καὶ ἀβιάστως ὅλα τὰ ἔδικά της

5 καθὼς φαίνονται ὅπως ἀγαποῦσε καὶ ἠθέλε, ἐπειδὴ ὅμως καὶ ἀνελπίστως κρίμασι

6 οἷς οἶδε κύριος, παρέλαβε πρὶν τῆς εὐγενείας της εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς τὸν εὐγενέστατον αὐτῆς ὁμό-

7 ζυγον ἄρχοντα καμαράση κύριον πέτρον, καὶ μὲ τὸ τὰ διατάττει ἐν τῇ διαθήκῃ του εἰς τὴν εὐγενείαν

8 της γρόσια δέκα χιλιάδες ἔκραξε πάλιν ἐμένα τὸν ἴδιον αὐτῆς πνευματικὸν πατέρα

9 καὶ ὡς νουνεχῆς ἐστοχάσθη καὶ αὐθις σώας τὰς φρένας ἔχουσα καὶ τὴν γνώμην ἀβιάστιον τὰ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

- 10 κάμη τὴν παροῦσάν της διαθήκην καὶ ὑστερινήν της παραγγελίαν μένουσα
ἢ πρώτη ἄκυρος.
- 11 καὶ δὴ πρῶτως ἐπικαλεῖται τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ ποιητοῦ αὐτῆς καὶ πλάστου
ὅπως οἰκονομή-
- 12 σας τὴν ἐαυτῆς σωτηρίαν ἐν μετανοίᾳ αὐτὴν παραλάβῃ. δευτέρως δὲ ἐξαίτεται,
13 τὰς ὀλοφύχους συγχωρήσεις παρὰ τε ἱερέων, λαϊκῶν, καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν
αὐτῆς χρι-
- 14 στιανῶν, εἴ τινα ἐν λόγῳ, ἢ πράξει, ἢ γνώσει, ἢ ἐν ἀγνοίᾳ παρεπίκρανε εὐόλι-
στον γὰρ
- 15 τὸ ἀνθρώπινον ἐν τοῖς παραπτώμασι, ἀποδιδούσα καὶ ἡ εὐγενεία της πᾶσιν
αὐτοῖς τὰς ἐγκαρδίους
- 16 κατ' ὀφειλὴν συγχωρήσεις. ἐπομένως δὲ θέλει καὶ διορίζει πρῶτον ὅτι τὸ
προικοχάρτι
- 17 ὁποῦ ἔκαμε εἰς τοὺς 1814: ἀπριλίου 29: τῆς ἀναθρεπτικῆς της καὶ ὡς καθ'
αὐτὸ γνήσιον
- 18 τέκνον της ἀνεψιά της μαρία, ἃν ὁ κύριος κρίμασι οἷς οἶδε δὲν ἤθελε ἀξιώσει
τὴν
- 19 ὑπανδρεύσῃ κατὰ τὴν ἐφεσίᾳ της νὰ εἶναι μὲ τὴν εὐχὴν της στερεὸν καὶ ἀνα-
πόσπαστον εἰς
- 20 αἰῶνας ἀτελευτήτους οὕσα ἐπερειαχαστήμενη ἀπὸ λόγου της. δεύτερον ἀφίνει
τῇ δούλεύ-
- 21 τρᾷ της χρουσίᾳ τὸ ὁσπῆτιον τὸ ὑποκάτωθεν τῆς ἀρτίμενας, ἐξ καρέγλες,
μὴ κασέλλα,
- 22 ἐν ματαράτσο, δυὸ ζευγάρια σεντόνια, ἓνα πάπλωμα σμυρνείκον, ἓνα μπι-
νίσι χαρὲ
- 23 ἐν φουστάνι χαρὲ, ἐν σωκάρδι στόφα, καὶ ὅσα ἄλλα ῥοῦχα καὶ μάλαγμα ἀπό-
κτησεν
- 24 μέσα εἰς τὸ σπῆτί της μὲ τὴν εὐχὴν της νὰ τὰ χαίρεται καὶ εἰς μετρητὰ νὰ τῆς
δίδονται γρόσι(α) ἑκατὸν
- 25 εἴτα χάριν εὐχῆς καὶ ἐνθυμήσεως εὐχαρίστως διατάττει καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τέκνα
τοῦ ἀδελφοῦ της
- 26 σιὸρ γιαννάκη γρόσια χίλια διακόσια πενήκοντα νὰ τὰ μοιράζονται ἐξ ἴσου
θηλυκά τε καὶ ἀρσενικά
- 27 ἀφίνει εἰς τὸν ἀδελφόν της σιὸρ ἀποστολάκη γρόσια χίλια πεντακόσια, ἀπὸ τὰ
ὁποῖα ἂν
- 28 αὐτὸς δὲν ἔχει ἐξωφλημένην τὴν πρὸς τὴν θυγατέρα του ἐλένην ὁμολογίαν του,
νὰ ἐξοφλῇται

- 29 πρῶτον ἀπὸ τὰ ἄνω εἰρημένα γρόσια 1500: καὶ νὰ τοῦ δίδεται τὸ κουσούρι,
πρὸς τὴν ὁποίαν
- 30 ἐλένην ἀνεψιάν της ἀφίνει ἔτι χάριν εὐχῆς καὶ διὰ τινὰ γραφέντα ὅπου δὲν τῆς
ἔδωσεν γρό-
- 31 σια διακόσια πενήκοντα. ἀφίνει εἰς τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς της κιοῦρα ἀρσε-
νικά της καὶ
- 32 θηλυκὰ βάζοντας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῆς μακαρίτιδος ἀνεψιᾶς της μαρίας εἰς ἓν
μερίδιον τῆς μητρός τους
- 2α σελ. 33 γρόσια χίλια διακόσια πενήκοντα νὰ τὰ μοιράζονται ἐξ ἴσου ἀρσενικά τε καὶ
θηλυκὰ. ἀφίνει
- 34 τῷ πανιερωτάτῳ ἁγίῳ σίφνου γρόσια διακόσια πενήκοντα, τὰ μὲν πενήκοντα,
διὰ νὰ τὴν
- 35 περάσῃ εἰς τὴν παρῴσιάν του, τὰ δὲ διακόσια νὰ τῆς κάμῃ εἴκοσι λειτουρ-
γίαις. εἰς τὸ
- 36 μοναστήρι τῆς βρύσης γρόσια 25. εἰς τὸν προφήτην ἡλίαν γρόσια 25: εἰς τοῦ
μουγκοῦ
- 37 γρόσια 20: εἰς τὴν φυτιὰ γρόσια 20. εἰς τὴν πανάγιαν το(ῦ) βουν(οῦ) 25. εἰς
τὸν ἅγιον
- 38 ἀρτέμιον γρόσια 10. εἰς ὅλας τὰς ἐνοριακὰς ἐκκλησίας τῆς σίφνου ἀπὸ πέντε
γρόσια τὸν
- 39 κάθε ἱερέα διὰ νὰ τῆς κάμῃ μισὸ σαρανταλείτουργον. εἰς τὸ σχολεῖον γρόσι(α)
ἑκατόν.
- 40 εἰς τὸν πανάγιαν τάφον 100. εἰς τὸ σίναιον ὄρος 50. εἰς τὸ μοναστήρι τῆς
σέρφου 50:
- 41 εἰς τὴν κυρίαν ἐλεούσα 50. εἰς τὴν κυρίαν παντάνασσα εἰς τὰ ἁλώνια 50 τὰ
ὁποῖα
- 42 νὰ ἐξοδεύονται πρὸς καλλωπισμὸν τῶν ναῶν καὶ τῶν δύο ἐκκλησιῶν. τῆς
κατερίνας
- 43 τῆς διάνας 50. εἰς τὰ εἴκοσι μοναστήρια τοῦ ἁγίου ὄρους γρόσια 200 ἀνὰ
δέκα {εἰς}
- 44 εἰς τὸ καθ' ἓνα. νὰ μοιρασθοῦν καὶ εἰς τὸν ἐνταφιασμόν της καὶ εἰς ὅλα της τὰ
μνημόσυνα
- 45 ἕως εἰς τὸν χρόνον γρόσια χίλια, εἰς ἱερεῖς, εἰς πτωχοὺς, ἢ ὅπου ἤθελε κρί-
νει εὖλο-
- 46 γον ὁ αὐτάδελφός της σιὼρ γιαννάκης, τὸν ὁποῖον ἀποκαθιστᾷ ἐπίτροπόν της
καὶ ὡς καθ'

- 47 αὐτὸν ἴδιον οἰκοκύρη νὰ λαμβάνῃ αὐτὰ ὅπου διατάττει ἀπὸ τὸ παιδί της μα-
ρία καὶ νὰ
- 48 τὰ διαμοιράζῃ ὡς ἡ θέλησίς της, χωρὶς νὰ ἐνοχλήσῃ ἢ περισσότερον, ἢ ὀλιγώ-
τερον τι
- 49 τὸ παιδί της, ἀλλὰ μὲ αὐτὰ νὰ παρασταθῇ τὴν ψυχὴν της, καθὼς παρεστάθῃ
πατρικῶς καὶ διὰ
- 50 τὴν ἀγαθὴν κατάστασιν τῆς ζωῆς της. καὶ ὅστις τῶν συγγενῶν ἤθελε δυσα-
ρεστηθῇ εἰς τὴν
- 51 παροῦσαν διαταγὴν της ὑπὸ τοῦ μισοκάλου παρακινούμενος ζητήσῃ νὰ βλάβῃ
καὶ νὰ ζημιώσῃ
- 52 τὸ παιδί της οἱ μὲν λοιποὶ συγκληρονόμοι καὶ δὲν ἤθελε σηκωθοῦν κατ' αὐτοῦ
τοῦ φιλοδίκου
- 53 νὰ μὴν δίδεται τίποτε εἰς κανένα ἀλλὰ καὶ νὰ τὰ διαμοιράζῃ ὁ ἀδελφός της
σιὼρ γιαννάκης
- 54 διὰ τὴν ψυχὴν της, εἰς μοναστήρια, εἰς πτωχοὺς, καὶ ὅπου ἤθελε κρίνει εὐλο-
γον, αὐτοὶ δὲ
- 55 ἅς εἶναι ἐνοχοὶ τῆς αἰωνίας κατὰσχεως, διὸ εἰς ἔνδειξιν τῆς παρούσης οἰκειο-
θελοῦς
- 56 αὐτῆς διαταγῆς, παρεκάλεσε καὶ ἀξιοπῆστους μάρτυρας νὰ ὑπογράψουν τὴν
παροῦσαν
- 57 ἵνα ἔχῃ τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ κύρος ἐν παντί καιρῷ καὶ τόπῳ.
- 58 1816: ἀπριλίου κη'
- 2^α X. 59 .ασταίσιος σίφνου παρακληθεὶς ἀπὸ τὴν κυρὰ καμαράσaina ὑπογράφως μαρ-
τυρῶ
- 60 ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη της
- 3^η X. 61 κωνσταντῖνος παλαιὸς προσκληθεὶς παρὰ τῆς ἀρχοντίσ-
62 σης κυρίας μαρίας ὑπογράφω μαρτυρώντας τὴν ἀπὸ στόματος
63 αὐτῆς οἰκειοθελῇ βουλὴν καὶ προσδιορισμὸν
- 4^η X. 64 νικόλαος βαλέτα παρακληθεὶς παρὰ τῆς κυ-
65 ρίας μαρίας ὑπογράφω καὶ μαρτυρῶ
- 5^η X. 66 Κωνσταντῖνος μπάος παρακληθεὶς παρὰ
67 τῆς κυρίας καμαράσainas
68 μαρτυρῶ ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ θέλησίς της
- 1^η X. 69 † ὁ πρῶην λαμπάκου ἀρσένιος παρακληθεὶς παρὰ τῆς ἀρχοντίσσης
70 καμαράσainas κυρὰ μαρίας, ἔγραψα τὴν παροῦσάν της
71 διαθήκην κατὰ τὴν ἀπὸ στόματος αὐτῆς καὶ οἰκειοθελῇ
72 ἀπόφασίν της καὶ μαρτυρῶ ὅτι στέργει, βεβαιοῖ καὶ κεκυρώνει

73 πάντα τὰ ἐνταῦθα γραφόμενα ἐν παντὶ καιρῷ

Verso

6^η X. 1 Διαθήκη τῆς ἀρχόντισσας Καμαράσαιναιας
2 Κυρίας Μαρίας
3 1816 Ἀπριλίον 28

7^η X. 1 ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἰωάννου Βάου ὀνόματι
2 Μαρία σύζυγος Πέτρου Καμαράση, ἔλαβε ὑπὸ
3 τὴν προστασίαν τῆς, τὴν Μαρίαν σύζυγον Ἰω. Λειμβαίου θυγατέρα Ἰω. Βάου
4 ἀνεψιάν τῆς, ἣν καὶ ἐπροικοδότησεν διότι δὲν εἶχον τέκνα.

104

Ἐπικύρωσις τῆς διαθήκης Πέτρου Καμαράση παρὰ τῆς ἐξουσίας

1819, Ἰουνίου 28

Σίφνος

Ὁ Κωνσταντῖνος Πλαγινὸς βεβαιοῖ ὅτι ἐλθὼν εἰς Σίφνον, συμφώνως πρὸς διαταγὴν δοθεῖσαν αὐτῷ διὰ μπουγιουρδίου, ἐξήτασε καὶ τὴν ἀποβληθεῖσαν αὐτῷ διαθήκην τοῦ μακαρίτου Πέτρου Καμαράση, ἀστυपालαιώτου. Συνεφώνησε δὲ μετὰ τὴν γνώμην πάντων τῶν προεστώτων, ὅτι εἶναι κατὰ τε τοὺς τύπους καὶ κατὰ τὸ περιεχόμενον σύμφωνος πρὸς τε τοὺς νόμους καὶ πρὸς τὰ τοπικὰ ἔθιμα. Ἐξετάσας δὲ καὶ τοὺς διορισθέντας ἐπιτρόπους ἐβεβαιώθη ἐξ ἐγγράφων ἀποδείξεων ὅτι τὰ πάντα διεξήχθησαν συμφώνως πρὸς τὴν τελευταίαν θέλησιν τοῦ διαθέτου, ὁμοφωνίᾳ καὶ τῶν τριῶν ἐπιτρόπων, τὰ καταλειφθέντα δὲ εἰς τοὺς κληρονόμους, εἰς ψυχικὰ καὶ ἐλέη, διενεμήθησαν εἰς τοὺς δικαιούχους, οἵτινες οὕτως ἱκανοποιήθησαν ἀπολύτως, χωρὶς νὰ ἐμφιλοχωρήσῃ διένεξις ἢ διαφωνία. Ἦλεγξε καὶ τὰς ἐξοφλητικὰς ἀποδείξεις τῶν κληρονόμων καὶ τῶν ἄλλων δικαιούχων. Αἰτήσῃ δὲ τοῦ Ἰωάννου Πάου, γυναικαδέλφου τοῦ διαθέτου, παραδίδει τὴν παροῦσαν εἰς χεῖρας αὐτοῦ, πιστοποιοῦσαν ὅτι αἱ τελευταῖαι βουλήσεις τοῦ ἀποβιώσαντος ἐξετελέσθησαν πιστῶς καὶ ὅτι ἐπομένως ὁ τε Ἰωάννης Πάος καὶ οἱ ἄλλοι ἐπίτροποι, ἐκτελέσαντες πιστῶς τὰ καθήκοντά των, εἰς οὐδὲν εὐθύνονται. Πρὸς μείζονα δὲ ἀσφάλειαν ἡ παροῦσα βεβαίωσις κατασφαλίζεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐπιτρόπων, ἵνα εἶναι ἰσχυρὰ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ.

Ὁ Πέτρος Καμαράσης εἶναι γνωστός, ἡ ἐπικυρουμένη δὲ διαθήκη εἶναι ἡ 102. Ὁ ὡς ἐκπρόσωπος τῆς ἀρχῆς ἐνεργῶν τὴν ἐπικύρωσιν εἶναι, ὡς νομίζω, ὁ «ἀρχων προσταένικος Κωνσταντῖνος Πελαγηνός», πρὸς ὃν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τὸν ἀδελφόν του Ἀλέξαν-

